

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Beatissim[a]e Dei Matris paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

dehinc; quid autem exules sustineant, notum est: *abstinthij & fellis*, quia iste fuit potus meus, non solum in cruce, sed per totam vitam frequenter. A Martha, à Zachæo, à Publicanis & peccatoribus hospitio exceptus; ab ipsa muliere Samaritana haustum aquæ petens refectus est. Harum rerum qui recordabitur; facile suarum ærumnarum obliuiscetur. Ille enim est Dominus: quid queratur feruus, si paria sustineat? ille est, qui virtutem paupertatis ex celo attulit & terris inuexit: quis optet, Deo suo experiri meliora? Hinc tot habuit imitatores, quot virtutum eximios æstimatores.

Et sanè perfectio consiliorum Christi, debuit à Christo, qui est finis legis, inchoari, ea re autem nihil obstante, *sicut gratia plenitudo*, ait S. Thomas, *perfectè quidem fuit in Christo, & tamen aliqua eius inchoatio præcessit in Matre: ita etiam observatio consiliorum, quæ per gratiam Dei fit, perfectè quidem incepit in Christo, sed aliquo modo fuit inchoata in Virgine matre eius*. Quare ipsa Christi mater S. Brigittæ reuelauit, se paupertatis votum nuncupasse, ita enim ait: *A principio voti in corde meo, si esset Deo acceptabile, obseruare uirginitatē, Nihil unquam possidere in mundo*. Itaque paupertas Deiparæ, non ex necessaria rerum inopia, sed ex spontanea bonorum abdicatione profecta est. Hanc à parentibus didicit, hanc à Filio exactissimè cultam, eius exemplo, perfecit. Parentes enim illius bona sua trifariam diuidebant; partem vnã templo, templique ministris, alteram peregrinis, & pauperibus; tertiam familiæ suæ vñibus impendebant. Fuit autem MARIAM non tam pecuniarum, quàm virtutum paternarum hæres. Didicit igitur à prima ætate voluntariam paupertatem, vt Petrus Canisus ostendit. Eandem, tota deinde vita, coluit, vt ipsa, dum breui compendio S. Brigittæ vitam suam recensuit, his verbis testata est: *Omnia quæ habere potui, dedi indigentibus, nihilq̃, nisi tenuem victum, & vestitum reseruauit*. Quàm tenuis autem fuerit vestitus, ipsa materia, quæ de eo seruetur, perspicuè demonstrat; & docent, qui de sacris eius reliquijs scripserunt. Et alio loco sic cum S. Brigitta loquitur: *De diuitijs ego & Ioseph nihil reseruauimus nobis, nisi necessaria vitæ ad honorem Dei, reliqua dimisimus, propter honorem Dei*. Huic eius paupertati testimonium dat Nazarethica domus, vilis & parua; stabulum in quo Christum peperit; panni quibus filium inuoluit:

Y munera

V.

S. Thom. 3 p. q. 28. art. 4. ad 2.

Lib. 1. Reuelat. S. Brigittæ. c. 10.

Petr. Canis lib. 1. de B. Virg. cap. 4. In reuelat. S. Brigittæ l. 1. c. 10.

Lib. 7. reuelat. S. Brigittæ. cap. 25.

S. Basilius in
Constitutio-
nib. mona-
sticis c. 9.

Epiphan.
Presbyt. in
vita B. Mariæ.

S. Anselm. in
vit. Deiparæ.

S. Antonin.
4. part. tit. 15.
cap. 43. §. 1.
Euthym. in
c. 27. Matth.

Abulens. in
c. 2. Matth. q.
47.

munera magorum, quæ ei obtulerunt: par turturum, quos ipsa, more pauperum, obtulit: labor manuum, quo se & Filium aluit, Iosepho quoque & Christo adolescente otio locum non dantibus. Quæ confirmat egregiè S. Basilius in hunc modum. *Christus primæ ætate parentum suorum imperio subiectus fuit, & labores corporis omnes æquo unâ cum ipsis animo illis obediens toleravit. Verisimile est enim, cum homines illi essent & iustitia, & pietatis cultores, tenues tamen, neque necessarijs ad viuendum copijs satis instructi (quod ex præsepio intelligi potest, in quo venerabilis ille fœtus est factus) solitos eos in assiduis corporis laboribus versari, & hac ratione quotidianum sibi victum quaritare. Porrò IESVS cum in his, ut diuina littera predicant, esset subiectus, sine dubio, in perferendis etiam unâ cum ipsis laboribus morigeram declarabat suam obedientiam. Vidisses sanctissimos tres pauperes labore inter sese certantes, Iosephum ligna sæcantem & dedolantem; IESVM sarmenta colligentem, & in vnum cumulum comportantem; Mariam scitissimè fila deducentem. Nam Epiphanius Presbyter Constantinopolitanus, affirmat eam accuratè perdidicisse artem tractandi lanam, linum, sericum. Erat iuquit, docilis, & amans doctrinam, & non solum in sacris litteris, sed etiam in lana, lino, serico & byssis laborabat. Erat præterea in sapientia, & intelligentia super omnes illius sæculi adolescentulas cunctis admirationi, quæ & vire consuerit ea, quorum usus in templo erat sacerdotibus. Idem testatur S. Anselmus. Ex quibus tantò ecedibilius est, tunicam Christi inconsutilem desuper contextam per totum, opus fuisse Deiparæ manibus elaboratum, ut volunt S. Antoninus & Euthymius. Neque obstat eximie Virginis paupertati, quod aurum à Magis accepit, & quidem ea copia oblatum, quæ regias manus decebat, ut etiam in sacra historia insinuatur. Neque enim ex marsupio, aut parua aliqua pyxide, vel vase poculo non maiore id depromebant, sed apertis thesauris. Grande aliquid esse debet, quod thesaurus possit regius appellari. Quidam, apud Abulensem, aiunt B. Dei matrem munera illa, quamuis copiosa à Magis oblata delibasse tantum, & ex singulis modicum quid acceptasse. Sed mihi hic modus minus videtur conueniens: quis enim credat, modestissimam Virginem ipsam manus iniecisse in regios thesauros, atq; inde hausisse, quantum ipsi, non quantum regibus videbatur? Accepit itaque totum*

sum,

tum, quod Magi Filio obtulerunt, cuius sciebat maiestatem nullis muneribus sat dignè posse honorari, neque mysteria, quæ eis significabantur ignoravit: sed illico, quod accepit, pauperibus erogavit, ut D. Bonaventura alijsque existimant. S. Antonini verba sunt: *Aurum sibi oblatum a Magis non modicum, prout decebat eorum regiam maiestatem, non sibi reservavit in posterum, sed (ut dicebat devotus Bernardus) pauperibus per Ioseph dispersit.* Quid facis, ô Virgo, cur aurum das alijs? ipsa pauperes; mox iubeberis exulare; in Ægypto quis te alet? itineri aliquid reserua. quis scit quando reuertura sis ad notos & familiares? Et quid putas, numquam ægrotabit tuus Iosephus? numquam esuriet tuus Iesus? mille sunt humanæ vitæ casus, qui pecuniam exigunt. Cur aurum non seruas à regibus donatum? Brevis, & grauis est responsio. *A principio noui in corde meo, si esset Deo acceptabile, obseruare virginitatem, nihil unquam possidere in mundo.*

Ita rex regum, & diuina Sapientia, ita Deus & Dei Mater, Regina Angelorum paupertatem amauerunt. Quid putemus Apostolos fecisse? quid Martyres, quid Confessores, quid Eremitas, quid tot sanctas Viduas & Virgines? quid Angelicos adolescentes & adolescentulas? quorum totum studium fuit, ut Christum imitarentur. De Apostolis omnibus loquens vertex Apostolorum Petrus ait: *Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te.* Neque reliquerunt omnia dumtaxat, sed reliquerunt etiam ex voto. *Apostoli, inquit S. Thomas, intelliguntur vouisse pertinentia ad perfectionis statum, quando Christum, relictis omnibus, sunt secuti.* Ex quo loco duo colliguntur. Primum est, si Apostoli in vouenda paupertate sunt secuti Christum, ergo & ille in eadem paupertate vouenda præcessit, tamquam perfectionis magister, qui illis specimen & exemplum dedit. Certè perfecta opum abnegatio ac abrenunciatio, non fit nisi per votum, per quod vouens non tantum præsentia, sed etiam futura bona, quæ habere potest, liberè à se abdicat. Præterquam, quòd sit nobilissimus religionis actus, quo non tantum res & actus, sed etiam voluntas ipsa in totum Deo consecratur, ita ut rem nec habere, nec velle possit. Ob quas rationes probabilius est, Christum voto se ad paupertatem obstrinxisse, ut cum Medina, Caietano, & alijs docet Suarez & Salme-

S. Bonavent.
cap. Medic.
vit. Christi.
S. Antonin.
4. p. tit. 15.
cap. 37. §. 2.

Lib. 1. Renc.
lat. S. Brigide.
c. 10.

VI.

Matth. 19. 27.
Luc. 14. 33.
S. Thom. 2. 2.
q. 88. art. 4.
ad 3.

Franc. Suar.
rcz 3. p. q. 4.